

31.8.1979

BASIN AÇIKLAMASI

Biz aşağıda adları bulunan kişiler, uluslararası nitelikteki barış mücadelesine en özlü ve kalıcı katkının her ülkede tüm barıştan yana güçlerin siyasi görüş, din, dil, cinsiyet ayrımı olmaksızın birleşik ve örgütlü bir mücadeleye girmeleriyle yapılabilmesi için taşıyarak Barış Derneği'ne üye olmak üzere başvuruyor ve ekli bildirdedeki ortak görüşlerimizi basına ve kamuoyuna duyurmak üzere Dr. Gencay Şaylan'ı yetkili kılıyoruz.

- 1) Ahmet Abakay, Çağdaş Gazeteciler Derneği Gen.Skr.
- 2) İlhan Alkan, Öğretmen
- 3) Abdurrahman Atalay, Genç Öncü Gn.Bşk.
- 4) Hasan Bedri Doğanay, DİSK Sosyal-İş Gn.Sk.
- 5) Mustafa Döşemeci, Kimyagerler Derneği Gen.Bşk.
- 6) Bülent Erdem, Amatör Sporcular Derneği Gn. Sek.
- 7) Caner Fidaner, Dr., TÜMAS Yönetim Kurulu Üyesi
- 8) Emin Gök, TMMOB MMO Genel Sekreteri
- 9) Aykut Göker, TÜTED Gen.Bşk.
- 10) Güncü Gönenç, ODTÜ Öğretim Üyesi
- 11) Ercan Eyüboğlu, Hacettepe Üniversitesi Öğretim Üyesi
- 12) Nezahat Gündoğmuş, Avukat
- 13) Doç.Dr. Kemal İnan, ODTÜ Öğretim Üyesi
- 14) Reşat Kadayıfçılar, TİP Ankara İl Sekreteri
- 15) Dr. Raşit Kaya, ODTÜ Öğretim Üyesi, TÜMÖD Ankara Şube Bşk.
- 16) Zeki Kılıç, TİP Ankara İl Başkanı
- 17) Ramazan Kızılkaya, Ankara Enerji-İş Sendikası Gen.Yön.Kurulu Üyesi
- 18) Dr.Orhan Kurmuş, ODTÜ Öğretim Üyesi
- 19) Mükremün Mungan, Mimar-Heykeltıraş
- 20) Reşit Oğuz, TÜTED Gen.Sek.
- 21) Yılmaz Onay, İşçi Kültür Derneği Gen.Bşk.
- 22) Dr. Oğuz Oyman, AİTİA Öğretim Üyesi
- 23) Hamza Örencik, Petrol-İş Ankara Şube Yön.Kur.Üyesi
- 24) Dr. Oğuzcan Özaltın, A.Ü. Fen Fakültesi Öğretim Üyesi
- 25) Musa Özdemir, Sayıştay Denetçileri Derneği Bşk.
- 26) Dr. Yılmaz Özkan, AİTİA Öğretim Üyesi
- 27) Varlık Özmenek, Gazeteci
- 28) Erşen Şansal, Avukat
- 29) Gül Özgirgin, TÜMDER MYK Üyesi
- 30) Ömür Sezgin, A.Ü SBF Öğretim Üyesi
- 31) Dr. Sinan Sönmez AİTİA Öğretim Üyesi
- 32) Dr. Gencay Şaylan, TODAİ Öğretim Üyesi
- 33) Yaşar Tanzan, Ark ologlar Derneği Genel Başkanı
- 34) Yüksel Tarhan, Hacettepe Üniversitesi Öğretim Görevlisi
- 35) Doç.Dr. İlhan Tekeli, ODTÜ Öğretim Üyesi
- 36) Doç.Dr. Nazif Tepedelenlioğlu, ODTÜ Öğretim Üyesi
- 37) Dr. Haluk Tosun, ODTÜ Öğretim Üyesi, EMO Ankara Şube Bşk.
- 38) Melih Törel, TMMOB - Metalurji Müh.Odası Genel Başkanı
- 39) Dr. Gürel Tüzün, ODTÜ Öğretim Üyesi
- 40) Aybars Ungun, TMMOB EMO MYK Üyesi
- 41) Enver Ünal, TMMOB MMO MYK Üyesi
- 42) Mesut Vural, Genç Öncü Genel Sekreteri
- 43) Tahsin Usluoğlu, TÜMDER Gen.Bşk.Yrd.
- 44) Rüştü Yaralı, Yeni Teknik Enerji İş Sendikası Genel Örgütlenme Sekreteri
- 45) F.Kemal Yıldırım, TMMOB İMO Gen.Bşk.Vekili
- 46) Kenan Yurdakul, Tek-Ges İş Sendikası Genel Saymanı

BARIŞI KAZANMAK VE KORUMAK YAŞAMSAL BİR DURUMDUR

Çağımızda savaş ve barış sorunu; insanlığın gündeminin başında eksilmeyen bir önemle durmaktadır. Bu önem, sürekli genişleyen, sınırları daralan ve tarihsel yok oluş sürecini yaşayan kapitalizm var oldukça sürecektir. Çünkü emperyalizm aşamasındaki kapitalizm savaşın ve saldırganlığın tüm maddi koşullarını oluşturmaktadır. Sömürü ve savaş birbirinden ayrılmaz yol arkadaşlarıdır, birbirinin doğal sonucudur. Sosyalizm ve barış da birbirinden koparılmaz bir bütündür.

Emperyalizm, dünya halklarını baskı ve egemenliği altında tutmak istemekte, bunun için de doğası gereği, uluslararası düzeyde gericici, saldırgan, militarist bir politika izlemektedir. İnsanlık bu politikanın sonucu olan iki dünya savaşının yıkımını yaşamıştır. Bugün, yeni ve daha korkunç bir savaş tehdidi ortadadır. Bilimsel ve teknolojik gelişmenin yarattığı olanakların savaş araçlarına yansıtılması, bunun termo-nükleer bombalar, nötron bombası ile somutlanması, insanlığı toptan yokolma tehlikesi ile karşı karşıya bırakmaktadır.

Bütün dünya halkları, bu tehdidin ve kaynağının farkındadır. Uluslararası gericiliğin, saldırganlığın vesavaşın baş tahrikçisi Amerikan emperyalizmidir. Amerikan emperyalizmi diğer ortaklarıyla birlikte kurduğu **paktlarla, izlediği saldırgan politika ve hızlandırmaya çalıştığı silahlanmayla; sosyalist dünya ülkelerine, uluslararası işçi sınıfı hareketine, ulusal kurtuluş mücadelesi veren halklara ve tüm insanlığa karşı savaş tehdidi yağdırmaktadır. Uluslararası gericilik, militarizm, saldırı ve savaş tahrikçiliği; insan emeğinin yarattığı maddi zenginliklerin, insanlığın refah ve mutluluğu için kullanılmasını, toplumların gelişmesini, ülkelerin kendi geleceklerini belirlemelerini ve sosyal yaşamlarını serbestçe örgütleyip istedikleri düzeni kurmalarını engellemektedir.**

Ancak, emperyalist saldırganlığın ve savaş kışkırtıcılığının önlenebileceği bir zamanda yaşıyoruz. Dünya sosyalist sisteminin varlığı, onun öncülüğünde uluslararası işçi sınıfı hareketi ve ulusal kurtuluş savaşı veren halkların, tüm barışçı güçlerle dayanışması, birleşik ve örgütlü çabası, yeni bir dünya savaşını önleyebilecek güçtedir. Bu nedenle, yeni bir dünya savaşına karşı mücadelenin tek tek ülkelerde yaygınlaşarak etkinleşmesi, uluslararası düzeyde yükselmesi ve gelişmesi yaşamsal bir öneme sahiptir. Vakit varken saldırgan güçler gemlenmeli, savaş kışkırtmaları önlenmelidir.

Günümüzde dünya çapında genel ve kalıcı bir barışın kurulması uğrunda mücadele, artık bir tercih sorunu olmaktan çıkmıştır. Barış mücadelesi, ayrı toplumsal sistemlere sahip devletlerin barış içinde yan yana yaşaması ilkelerinin, emperyalistlere kabul ettirilmesi mücadelesinin önemli bir parçasıdır. Sınıf mücadelesinin bir parçası olan barışın savunulması, işçi sınıfının emekçi kitlelerin, tüm barışçı güçlerin örgütlü mücadelesini gerektirir.

TÜRKİYE KÖKLÜ BİR BARIŞ MÜCADELESİ GELENEĞİNE SAHİPTİR

Dünya çapında güçlenen ve kuvvetlenen barış mücadelesine en özlü katkı, her ülkede tüm barıştan yanagüçleri; siyasi görüş, din, dil, cinsiyet ayrımı yapmaksızın son ferdine kadar birleşik, örgütlü bir mücadeleye sokarak yerine getirilebilir. Bilimsel sosyalistler, işçiler, emekçiler, bilim adamları, ilerici gençler yıllar öncesinden beri ülkemizde barışın savunulması için amansız bir mücadele yürütmüşlerdir. Bu mücadele 1950'lerde **örgütlenmiş, Barış Cemiyeti adı altında ve onun öncülüğünde geliştirilmiştir.**

Bu dernek, Amerikan emperyalizminin, Kore halkına karşı yürüttüğü gerici saldırıya, Nato ülkelerinin, bu arada Türkiye'nin de aktif olarak katılmasına karşı mücadele vermiştir. Emperyalizmin soğuk savaş taktiklerine, anti-komünizm ve anti-sovyetizm politikasına karşı ülkemizde de dünyadaki barışçı güçlerle dayanışma içinde yürütülen mücadele ile karşı çıkılmıştır. O dönemde yürütülen bu mücadele günümüzün barış savaşçılarına güçlü bir miras bırakmıştır.

Orta Doğu ve Kıbrıs sorunlarıyla dünyabarişinin fiilen tehdit edildiği bir bölgede yer alan ülkemizde, barış mücadelesi bugün özel bir anlam taşımaktadır.

Ülkemizde barıştan yanagüçler, kalıcı bir barış ve uluslararası güvenlik için sağlam, ileri adımlar atılmasına sağlamak, emperyalizmin soğuk savaş politikasını engelleme ve bölgemizde, tüm dünyada silahlanma yarışını durdurma mücadelesi için seferber olmalıdır. Detantın kazanımlarının savunulması, Orta Doğu ve Kıbrıs'ta Birleşmiş Milletler kararları çerçevesinde geçerli çözümlerin gerçekleştirilmesi, nötron bombasının yapımının ve bu bombanın Nato üyesi ülkelere yerleştirilmesinin önlenmesi, barış mücadelesinin hedefleri arasındadır. İşçi sınıfı, emekçi kitleler ve barışçı güçler, emperyalist saldırı bloklarından çıkılması, askeri harcamaların azaltılması ve komşularımızla dostluk ve saldırmazlık anlaşmaları yapılmasını talep etmektedir.

BARİŞ MÜCADELESİ ÖRGÜTLÜ BİR MÜCADELE OLMALIDIR

Barış mücadelesinin, bütün ülkelerde bir örgüte gereksinimi, bu mücadelenin kitlesel niteliğinin bir sonucudur. Barış mücadelesi bütün dünyada emeği ile yaşayan, ulusunun ve halkının mutluluğu için çalışan insanların, geniş kitlelerin çıkarlarını temsil etmektedir. Bu nedenle barış mücadelesi, emekçi kitlelerin, emperyalizme, uluslararası gericiliğe, militarist güçlere karşı bir mücadelesi olarak gelişmek zorundadır. Barış mücadelesinin, savaş kışkırtıcısı emperyalist güçler ve onların ekonomik, politik, toplumsal dayanağı olan tekeller ve onların destekçileri dışında, toplumun bütün sınıf ve tabakalarından en geniş kitleleri kapsamına alabilmesi, ancak bu kitlelerin barış mücadelesini hedef alan örgütlerde birleşmesiyle ve onların mücadele gücünün bu örgütler eliyle seferber edilmesiyle mümkündür.

Kaldı ki, günümüzün en önemli özelliklerinden biri, barış mücadelesine kitlelerin aktif katılımının güçlenmesi, tüm dünyada, güçlü bir barış hareketinin koşullarının gelişmesidir. Dünya barış güçlerinin uluslararası kitlesel örgütü Dünya Barış Konseyi'nin son yıllarda geniş yığınları kapsama yönündeki güçlü ve sürekli atılımları bu gelişmeyi simgelemektedir.

Barış mücadelesinin bir örgüte olan gereksinimi, aynı zamanda, bütün barış güçlerinin eylem birliğinin sağlanması zorunluluğunun sonucudur. Bütün ülkelerde emperyalizme, tekellerin egemenliğine, her türlü gericiliğe, her türlü ulusal ve toplumsal baskı, eşitsizliğe karşı mücadele eden tüm güçlerin mücadeleleri nesnel olarak barış mücadelesinin de hedefleri doğrultusundadır. Ne var ki dünyadaki tüm barışçı güçlerin ve akımların eylemlerinin tek ve güçlü bir barış mücadelesi hareketi içinde birleştirilmesi, ancak bu güçlerin somut bir eylem programı doğrultusundaki birliği ile sağlanabilir. Tek tek ülkeler ve dünya düzeyindeki barış mücadelesinin bir örgüt çatısı altında yönlendirilmesi zorunluluğu, bu eylem birliği zorunluluğunun da kaçınılmaz bir sonucudur.

Kısacası, barış mücadelesinin örgütlenmesi, temelde bir kitlesel mücadele ve eylem birliği örgütlenmesidir.